

AZİZ ERBAKAN HOCAMIZIN,

BİR RÜYA ÂLEMİNDE “NUH” SURESİNİ İZAHİ VE İKAZLARI

□□□□□□□□

FATMA BETÜL ERİŞKİN / 09.04.2020 / KONYA

Rüyamda:

Yemyeşil, uçsuz bucaksız bir bahçede oluyorum. Bahar gelmiş, bembeyaz papatyalar tarlayı doldurmuş, ağaçlar çiçek açmış. Kendi kendime: *“Allah’ım, şükürler olsun, ne güzel donatmışsın dünyamızı, cennet gibi her yer!”* diyorum. Bir taraftan da papatyalar topluyorum elime. İleride, bembeyaz papatyaların içinde, bembeyaz yüzleri ve yine bembeyaz saçları ile Erbakan Hocamız oturuyor oluyorlar. Topladığım papatyalarla Erbakan Hocamıza koşuyorum. Mübarek ellerini öpüp, çiçekleri uzatıyorum. Çiçekleri alıp mübarek kalpleri hizasına getiriyorlar. Erbakan Hocamız:

“Rabbimiz onca hata, onca günaha rağmen, yeryüzünü yine cennete çevirdi bak! Sonra da herkesi eve hapsedip “Bu cennete pencerelerinizden bakın” buyurdular herkese. Yeryüzü cennet, lâkin kimse bu cenneti göremez, dokunamaz, koklayamaz hale geldi. Ancak bu durumdan yine de kurtulmak, buradaki cenneti yaşamak mümkün. Hatanı anlar, telafi yoluna gidersen dünyanı da, ahiretini de cennete çevirirsin. Ama artık nefeslerin bitti ve hesaba çekildiysen; ya sonsuz azaptasın veya cennette. Ahirette sevdiklerinle camdan bile bakıp yaklaşamayacak, dokunamayacak, sohbetlerine katılamayacak konumdasın. Bak, burada bir aydır evden, camdan bakmaya dayanamadınız dünyadaki cennete, orada sonsuz zaman dilimine dayanabilecek misiniz?” buyurdular. Ben:

“Dayanamayız Aziz Hocam! Gözümüzün önündeki baharın dokunmadan geçip gittiği gibi, ömrümüz de dokunmadan geçip gitmesin!.. Ne yapalım? Nasıl yapalım?”

Hatalarımızı nasıl telafi edelim?”

dedim. Erbakan Hocamız:

“Rabbimizin rızasını arayın ve gönlünü alın!”

’ buyurdular. Ben:

“Aziz Hocam, insanların gönlünü almayı öğrenememişken, Rabbimizin gönlünü nasıl alalım? Rabbin gönlü nasıl alınır ki?”

dedim. Erbakan Hocamız:

“En kolay alınan gönül, Rabbimizin gönlüdür aslında. Samimiyet ve pişmanlık yeterli olur. Samimiyetle pişman olun ve isteyin! Samimiyet ve sadakatini, imanınızı ve hayrınızı artırmasını isteyin. O size dönecektir. İsteseniz de istemeseniz de o size dönecektir.

”

“

Neden Hocam? Nasıl olur? Biz istemeden neden döner bize Rabbimiz?

”

“

Çünkü bunu Rabbimizden Nuh istemiştir!”

buyurdular.

“Aziz Hocam, Rabbimiz bize olumlu mu döner, olumsuz mu?”

dedim. Erbakan Hocamız:

“Rabbimiz, siz neyi hak ederseniz, neye layık iseniz o şekilde döner!”

buyurdular. Ben:

“Aziz Hocam, dün Berat Kandiliydi. Metin ve Meal olarak okumamızı tavsiye buyurduğunuz sureleri okudum, üzerinde de düşündüm. Fakat içim rahatlamadı. Son günlerde yaşadığımız sıkıntılarla ilgili muhtemelen. Çok daraldı içim. Keşke aklımızı başımıza getirecek, bizi hem rahatlatıp hem silkeleyecek yeni bir sure olsaydı, Aziz Hocamızın tavsiye edecekleri diye, dua etmiştim!”

dedim. Erbakan Hocamız:

“Böyle tavsiyelerimizden sonra yükünüz artıyor farkındasınız değil mi? Gerçi bu ayetler indiği gün sorumluluğumuz, yükümüz artmıştı zaten değil mi? Tam da bugünlerde, yaşanılmış azgınlıklar, önüne geçilmesi, sonu-sınırı olmayan çılgınlıklardan sonra aklınız başınıza gelsin diye üzerinize gönderilen belâ ve sıkıntılar üzerine, çok uygun bir sure tavsiye edeyim size. Okudukça sıkıntınızı giderecek, imanınızı ve ihlasınızı artırdıkça huzurunuzu artıracak bir sure. Nuh Suresi!”

buyurdular. Ben:

“Aziz Hocam, Nuh Suresi diye bir sure mi var? O kadar meal okuyorum güya, hiç dikkatimi çekmemiş”

diyerek üzüldüm. Erbakan Hocamız:

“

Şeytanın dikkatinizi dağıtmasına izin vermeyin. Bu sure ve bu suredeki uyarıları dikkate almak sizi cennete, ama almamak ise cehenneme götürür. Çünkü Nuh, “Ya Rabbi, yeryüzünde zalimlerden ve kâfirlerden yurt tutan, onlarla beraber olan, onlarla gönül bağı olan, onlarla dönüp dolaşan hiç kimseyi bırakma!” diyerek dua etmiştir. Başınıza gelen musibetler bu dua sebebiyledir. Kim bilir belki Efendimiz (SAV) de bu duaya “âmin” demiş, belki aynı duayı etmiştir. O halde ya onların azgın ve sapkın kavimleri gibi helâk

olanlardan olacaksın veya “Rabbim beni annemi, babamı, mü’min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla!” duasına mazhar olup, kurtuluşa erenlerden olacaksın! Seçim senin.

Gel, beraber Nuh (AS)’ın serüvenini takip edelim. Azgın kavmini, Nuh’un sabrını, davetçiliğini ve imanını bir görelim. Ya Rabbi, anlattıkça anlamayı, anladıkça yaşamayı, yaşadıkça imanımızı artır. Nuh Suresi; peygamberlik misyonunu ve inanç sisteminin kaynağını vurgulayan, pekiştiren bir ifadeyle başlar. Nuh’u millete Peygamber olarak gönderdik. Peygamberlerin görev aldıkları, inanç gerçeğini edindikleri kaynak budur. Varlıklar âlemi de, hayat da bu kaynaktan doğar. Bu kaynak Allah’tır. Allah, insanın yaratılışına, Kendisini bilme ve Kendisine kulluk etme yeteneği yerleştirmiş, bu yaratılışından sapıp yolunu yitirdikçe kendisini tekrar yaratılışının öz çizgisine getirecek peygamberler göndermiştir. Nuh (AS), Hz. Âdem’den sonra bu amaçla gelen ilk peygamberdir. Kur’an-ı Kerim’de Hz. Âdem’in yeryüzüne gönderilmesinden ve dünya hayatına alışmasından sonra kendisine peygamberlik ve eğitmenlik misyonu verildiği anlatılır. Âdem (AS) evlatlarına ve torunlarına öğretmenlik yapmak için gönderilmiştir. Hz. Âdem’den uzun süre sonra, evlatları ve torunları tek Allah’a kulluk etmekten uzaklaşmışlardı. Birtakım putları tanrı edindiler. Bu putları başlangıçta kutsal bildikleri günleri sembolize etmek için diktiler. Bu putların en ünlüleri, surede sözü edilen beş puttu. Bu putların ismi verilen şahıslar aslında iyi kimselerdi. Hz. Âdem’in ilk çocuklarıydılar. Vefatlarının ardından hatıraları hayırla anılsın diye şeytanın fısıldaması ile taşlardan sembolize heykeller yapıp dikilmiş, zamanla onlara tazim-hürmet-ibadet etmeye dönmüştür. Ne dedik? Bu isimler Hz. Âdem’in oğullarının isimleridir. Allah, onları yeniden tek Allah inancına getirmek, Allah, hayat ve varlık hakkında düşüncelerini düzeltmek için Hz. Nuh’u onlara Peygamber olarak gönderdi. Kur’an-ı Kerim’den önce gönderilen kitaplar, Hz İdris’in, Hz. Nuh’tan önce Peygamber olarak gönderildiğini yazar. Fakat tahrif, ekleme ve değiştirmeler söz konusu olduğu için, bu kitaplarda yazılana itibar etmeyiz. Kur’an-ı Kerim’den anladığımız; Hz. Nuh’un, insanlığın ilk dönemlerinde gönderildiğidir. Nuh (AS) 950 senelik ömrünü, milletini imana davet etmekle geçirmiştir. Nuh’un kendi de, milleti de uzun ömürlü insanlardı. Uzun süre yaşamış olmaları, o sırada insanların az olduğunu ve sonraki kuşaklarda olduğu gibi henüz çoğalmadıklarını gösterir. Bu sonucu Biz, Rabbimizin canlılara ilişkin yasasından çıkarıyoruz. Bu yasaya göre sayı azaldığı zaman; ömür uzar, çoğalır. Bunların (zalim siyonist odakların) şimdi virüsü çıkarmalarının asıl sebebi buydu. Kendi imansız ve vicdansız akıllarıyla, güya insan sayısını minimuma indirip, uzun süre ve kaliteli yaşamak! Ama başlarına dolandı, en çok kendilerini vurdu. Ne dedik? Sayı azalınca ömür uzuyordu. Sanki bu yasa doğal dengenin ve yenilenmenin ifadesi olarak söyleniyordu. (Ama bundan hâşâ, “Allah kullarını doyuramıyor, bu nedenle virüs gönderip öldürüyordu” anlamı çıkarmak İslam’a ve Kur’an’a aykırı bulunuyordu.) Tabii bunu en iyi yine Allah bilir. Bu sadece bir görüş, Allah’ın yasası ile karşılaştırmalı gözleme dayalı bir sonuç. Dedik ki, Nuh Suresi peygamberlik misyonunun kaynağını vurgulayan ve bu gerçeği pekiştiren bir ifadeyle başlıyor. Ardından Nuh’un sunduğu mesajı, mesajın özünü özetleyerek anlatıyor, hatırlatıyor. “Hocam, mesajın özü nedir?” dersin, özü UYARIDIR. "Milletine can yakıcı bir azap gelmeden önce onları uyar!"

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

Nuh'un uzun süre verdiği mücadelenin, yaptığı davetin sonunda, Rabbine sunduğu bilançodan anlaşıldığı kadarıyla onun milleti büyüklenmede, burun kıvırmada, serkeşlikte, sapkınlıkta o kadar ileri gitmişlerdi ki, onlara yönelik mesajın “UYARI” kelimesiyle özetlenmesi son derece normaldir. Kavmine yönelik davetinde ilk önce acıklı bir azapla başlaması, dünya veya ahirette veya her ikisinde birlikte başlarına gelecek çetin azabı gündeme getirerek söze girmesi, onların durumuna son derece uygundur. Ne dedik? Büyüklenme, burun kıvrma, serkeşlik, sapkınlık! Kavmin helâkını getiren günahlar, tanıdık geldi mi size! Allah'ın yarattıklarını, kanun ve kurallarını burun kıvrarak yok sayma; “Ya Rabbi, Sen kural koymuşsun, ama bizim zamanımızda bu kanunlar, kurallar uygulanmaz (hâşâ!) Biz, yediğimiz ekmekten içtiğimiz suya kadar faize bulaşmak zorundayız. Sen, sapıklıkları yüzünden Nuh (AS)'ın kavmini helâk etmişsin, fakat şu anda bu bir dünya gerçeği (hâşâ!) Bizim namaz kılan, her ağzını açtığı anda Kur'an ayetleri okuyan, ama fiili yaşamında okuduklarına muhalif davranan, Allah ve Resulü'nün söylediklerini okuyan, ama her harfine muhalefet edip duran kişileri sevdik, seçtik. Bizim elimizle, bizim oylarımızla, sapıkların derneklerini onayladılar. Yanlış ve sapık evliliklere, birlikteliklere resmiyet kazandırdılar. Çünkü bu devirde öyle olması gerekiyormuş...” (Hâşâ!) diye zirvalayanlar... Pencerelerine, camlarına, minicik çocuklarına, o sapıkların renklerini sembol eden gökkuşağı çizdirip asanlar... Ramazan Ayının girişiyi birlikte, devlet destekli kanalda oynayacak sapık dizilerin, filmlerin başlatılmasını hoş karşılayanlar!.. Peki, hâlâ, “Ya Rabbi, neden bizi evimize kapattın? Neden hâlâ karantinadayız? Cumalar neden hâlâ kılınamıyor? Neden Ramazan'dan, teravihten önce bu virüs yönetilemiyor, bitirilemiyor, yok edilemiyor? Neden? Neden?” diye sorup duruyorlar... O gün Nuh (AS)'ın ettiği duayı, bugün her halinizden, her hareketinizden haberi olan Efendimiz (SAV) de yapmış olabilirler mi? Rabbimiz de bu duaya icabet etmiş ve bu devrin helâkı da bu şekilde başlamış olabilir mi?

“(950 sene sabırla Hakka çağırıp karşılık bulamayan Hz.) Nuh: ‘Rabbim, yeryüzünde kâfirlerden yurt tutan ve dönüp dolaşan hiç kimseyi bırakma!’ diyerek

(
dua etmeye başlamıştı
)

Çünkü Sen onları

(
kendi hallerine
)

bırakacak olursan, Senin kullarını şaşkırtıp-saptıracaklar ve onlar, kötülükte sınırı aşan

(
ahlâksız facirden
)

ve kâfirden başkasını doğurmayacaklardır.

(
Çocuklarını da facir ve kâfir olarak yetiştirip bozacaklardır.
)

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

” (Nuh Suresi: 26-27. Ayetler)

Ey gafiller güruhu! Helâkın eşiğine gelip dayanmışsın; faiz, zina, zulüm, sapkınlık yüküyle çirkefe bulanmışsın, sen hâlâ Cuma Namazı, oruç, iftar derdine mi düştün yalandan? İftar sofralarında davet edeceğin, senin gibi bir yığın günahkârı ve sırtını bükecek yoğunluktaki günah yüküyle gideceğin teravihin derdine mi düştün yalandan?

”(Bu ibretli ve hikmetli uyarılarına rağmen imana ve İslam’a gelmeyen kavmini Rabbine şikâyet etti ve)Nuh dedi ki: ‘Rabbim, gerçekten onlar bana isyan edip durdular; mal ve çocukları kendisine ziyandan başka bir şeyi artırmayan (azgın ve sapkın) kimselere uydular. Ve çok büyük hile ve düzenler kurdular.’

(
Bana ve bütün Allah dostlarına eziyete ve hakarete kalkıştılar.

)
” (Nuh Suresi: 21-22. Ayetler)

Bu iki ayet, Nuh (AS)’ın kavmini mi anlatıyor, yoksa; şu an yaşayan, yeryüzünü dolduran kalabalığı mı? Sokağa çıkan kime sorsan, “Nuh (AS)’ın kavmini” diyecek. Oysa Nuh’un kavmi sizin yanınızda dünkü çocuk kadar kalacak, şeytanın yarenleri, sizi gafiller!.. İyi ki Rabbimiz var. İyi ki sonsuz rahmet ve merhamet sahibi direkt helâk demiyor, “Uyarı” diyor.

Surenin mesajı neydi? “Uyarı!” İşlenen günah ve hataların bağışlanabileceği, hesaplaşmanın kıyametteki son hesaplaşmaya kadar ertelenebileceği ima ediliyor. Ahmet’in deyişiyle

“Allah, yularını uzatıyor!”

Bunların yanı sıra kendilerine yöneltilen çağrının temel ilkeleri de kısa ve öz bir ifadeyle dile getiriliyor.

“O da (onlara): ‘Ey Kavmim, hiç şüphesiz ben size (gönderilmiş) apaçık bir uyarıcıyım’ demişti.

edin, O’ndan korkun ve bana itaat edin’

(
diye uyarıvermişti

)
. Ki böylece

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN

13 Nisan 2020

(
O da
)
günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele
(
belirlenmiş bir süreye
)
kadar erteleyip
(
yaşatsın
)
. Elbette Allah'ın
(
takdir ettiği
)
eceli
(
ölüm vaktiniz
)
geldiği zaman, o
(
asla
)
ertelenmeyecektir.
(
Keşke
)
Bir bilmiş olsaydınız
(
ve düşünseydiniz!
)
”

(Nuh Suresi: 2-3-4. Ayetler)

Allah'ın uyarıcılığını apaçık ortaya koyuyor, gerekçesini, kanıtını gözler önüne seriyor. Kem küm etmiyor, lafı ağzında gevelemiyor. İşini ağırdan almıyor. Çağırdığı gerçek hususunda ve hatırlattığı gerçeği yalanlayanları bekleyen azap hususunda kapalılığa yer vermiyor! Çağrı son derece açık, basit ve tutarlı; Allah'a kulluk edin. O'ndan sakının ve bana itaat edin!

- Tek ve ortaksız olarak Allah'a kulluk yapmak!..

- Duygu ve davranışlara egemen olan samimi bir inanç ve duyguyla Allah'tan korkmak!..

- Hayat düzenlerini ve davranışlarını örnek alacakları bir kaynak olarak öngördüğü peygamberlere itaatte bulunmak!..

Sadece Allah'a kulluk etmek bile eksiksiz bir hayat sistemidir. Bu sistem, İlahlık ve kulluk gerçeklerine, Yaratıcı ve yaratılanlar arasındaki ilişkiye, evren ve insan hayatındaki inanç ve değerlerin gerçek mahiyetine ilişkin düşünmeyi kapsar. Bu yüzden insanlığın hayat düzeni, düşünmeye ve önemsedığı değerlere dayalı olarak biçimlenir. Böylece özgün bir hayat sistemi oluşur. İlahlık makamı ile kulluk makamı arasındaki ilişkiye göre, Allah'ın eşya ve canlılara ilişkin olarak belirlediği değer yapılarına dönük bir hayat sistemidir bu.

Allah'a itaat-Allah korkusu: İnsanların bu sisteme bağlı kalmalarının, sağa-sola sapmalarının, çarpıtmaya kalkışmalarının, uygularken yanılmalarının tek güvencesi!.. Eğer herkesin kalbine, "Allah seni her an görüyor" karakolunu yerleştirebilirsek, insanlığın kurtulduğunu görebiliriz. Böyle olunca; riyasız, gösterişsiz olarak Allah'ın hoşnutluğunun gözetilmesini öngören üstün ahlâkın kaynağı oluşur.

Peygambere-Lidere-Öndere itaat: Allah'ın yolunda dosdoğru yolda yürümenin aracıdır. Hidayeti merkezinden, merkeze bağlı kaynaktan edinmenin yoludur. Sağlam, güvenli ve direkt bağlantıyı sağlayan bir istasyon aracılığı ile Rahman'la iletişimin tek seçeneğidir. Öyleyse: dünya üzerindeki hayatın ilk dönemlerinde Hz. Nuh'un milletini çağırdığı bu geniş çizgiler, ondan sonra her kuşağa yöneltilen, Allah davasının özetidir. Ve Nuh yine Allah'ın tövbe edenlere, pişman olanlara va'ad ettiği ödülü bildirmiştir:

"Ki böylece (O da) günahlarınızı bağışlasın ve sizi adı konulmuş bir ecele (belirlenmiş bir süreyle) kadar

erteleyip

**(
yaşatsın**

)

.

" (Nuh Suresi: 4. Ayetin ilk kısmı)

O halde diyebiliriz ki; Allah’a kulluk etmenin, O’ndan korkmanın, peygambere itaat etmeye ilişkin çağrıya olumlu karşılık vermenin ödülü; bağışlanma ve geçmiş günahların sorumluluğundan kurtulma müjdesidir. Hesaplaşmanın ve azaba uğramanın Allah’ın bilgisinin kapsamında belirlenen bir süreye kadar ertelenmesidir. Kıyamete kadar açık bir şekilde hesap sorulmaması garantisidir. Bakınız, Hz. Nuh (AS) hiçbir çıkar gözetmeden, herhangi bir maddi yarar sağlamayı düşünmeden, milletinin doğru yola gelmesi için onurlu, saygın ve soylu mücadelesini sürdürüyor. 950 sene boyunca destansı bir sabır örneği gösteriyor. Üstelik çağrısına olumlu karşılık verenlerin sayısı hiç artmıyordu. Aksine Hak’tan yüz çevirip şımarma ve sapkınlıkta ısrar, ivme kazanıyordu. Mücadelenin sonunda Nuh (AS) kendisine bu soylu görevi, bu ağır yükümlülüğü veren Rabbine (olup bitenlerden haberdar olduğunu bildiği halde) rapor veriyor, yaptıklarını ve aldığı tepkileri anlatıyordu. Görüyorsun; Nuh (AS) sürekli ve kesintisiz bir çaba sarf ediyor, bıkmıyor, usanmıyor; burun kıvırmalar, yanlışta ısrar etmeler karşısında karamsarlığa düşmüyordu. Yalnızca kavmi için üzülmüyordu. “Benim çağırmam, sadece benden uzaklıklarını artırdı. Allah’ın varlığının, hayatın, nimet ve lütufların, hidayet ve aydınlığın kaynağına yönelik çağrımdan kaçtılar!” diyordu. Öyle ki karşılaştıkları her yerde ve her vakitte, Nuh (AS) her fırsatı değerlendiriyor, Hakkı tebliğ ediyordu. O yüzden, Nuh’u (AS) görür görmez kaçıyorlardı. Kaçamayacakları bir ortamda iseler de, çocuk gibi parmaklarını kulaklarına sokarak kapatıyorlar, kulaklarını tıkıyorlardı. Bu bize ne anlatır? Davetçiler, davasını duyurmak için her fırsatı değerlendirirler. İnanmamakta ısrar edenler ise sapıklıkta, hakkı dinlememekte direnirler. Ne dedik? Nuh (AS) her fırsatı değerlendiriyor, gizli-açık davetini yapıyordu. Tüm bunları yaparken de, dünya ve ahirette bir takım üstün nimet ve faziletler kazanacaklarını, Rablerinden bağışlanma diledikleri zaman af olunacaklarını, çünkü Allah’ın günahları bağışladığını söylüyordu. Burada; Allah’tan bağışlanma dilemekle rızıklandırılma arasında bir bağlantı kurulmaktadır. Kur’an-ı Kerim’in birçok yerinde kalplerin ıslahı, Allah’ın hidayetine uyulması ile rızıkın kolaylaşması ve refahın genelleşmesi arasındaki bu bağlantıyı hatırlatmaktadır.

□ “Şayet o ülkeler halkı (Allah ve Resulüne) inansalardı ve (her türlü küfür ve kötülükten) korkup sakınsalardı, gerçekten üzerlerine hem gökten, hem yerden

(
sayısız

)
bolluklar

(
bereketler

)
açardık; ancak onlar

(
dünyalık çıkarlarına ve nefsi arzularına kapılıp Hakkı

)
yalanladılar, Biz de onları kazanageldikleri

(
zulüm ve kötülükler

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

)
nedeniyle yakalayıp
(
yerin dibine geçirdik
)
.” (

A'raf Suresi: 96. Ayet)

□ **“Şayet Kitap Ehli (gerçekten) iman edip (haksızlık ve ahlâksızlıktan) sakınsalardı, elbette onların kötülüklerini örtüp saklar ve onları 'nimetlerle donatılmış' cennetlere sokardık.**

(
Ama onların çoğu Hakkı ve hayrı terk, günahı ve sapkınlığı tercih etmişlerdir.
)
”

“Ve şayet onlar (Yahudi ve Hristiyanlar; bozulmamış) Tevrat'ı, İncil'i ve kendilerine Rablerinden indirileni

(Kur'an'ı)

ayakta tutsalardı

(
ve geçerli kılıp uygulasalardı
)

, elbette üstlerinden ve ayaklarının altından

(
gökten ve yerden Allah'ın verdiği sayısız nimetleri
)

yiyeceklerdi.

(
Bunların
)

İçlerinde aşırı olmayan

(
haksızlık ve ahlâksızlıktan sakınan mutedil
)

bir ümmet

(
topluluk da
)

vardır.

(
Ama
)

Onlardan çoğunun yaptıkları ise ne kötü ve çirkindir!” (

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

Maide Suresi: 65-66. Ayetler)

□ “Öyle ki; Allah’tan başkasına ibadet etmeyin. (Sadece O’nun kurallarına uyup, yalnız O’nun rızasını gözetin. Şunu bilin ki)
Gerçekten Ben, O’nun tarafından sizi ikaz eden ve müjdeleyen
(
bir peygamber
)
im.”

□ “**Ve** (her hatanın ardından hemen) **Rabbinizden bağışlanma dileyin. Sonra (sürekli) O’na tevbe edin ki, O da sizi adı**
(
ve zamanı
)
belirlenmiş bir vakte kadar güzel bir meta
(
şerefli bir hayat ve rahatlıkla
)
geçindirsin ve her fazilet sahibine kendi faziletini
(
feyiz, feraset ve bereketini
)
versin. Eğer
(
Hakk’tan ve hayırdan
)
yüz çevirerseniz; gerçekten Ben, sizin için
(
hesabı çetin, önemi ve anlamı
)
büyük bir günün azabından korkup çekinirim.” (Hud Suresi: 2-3. Ayetler)

Asırlardır yaşamın realitesi de bunu doğrulamaktadır; bu kurallarla söz konusu edilen toplumlardır, fertler değil. Allah’ın kanunlarını uygulayan, Allah korkusundan kaynaklanan bir istişfarla ve salih amelle gerçekten Allah’a yönelip İslam’a sığınan... Allah’tan saygıyla çekinen, O’na kulluk eden, O’nun kurallarına riayet eden, bütün insanlık için adalet ve güvenlik isteyen ve gayret gösteren hiçbir millet yoktur ki, iyiliklere gark olmasın. Yüce Allah, onları yeryüzüne sağlam temellere dayalı olarak egemen

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

kılmasın, imar ve ıslah için yeryüzüne halifeler yapmasın... Zaman zaman Allah'tan korkmayan, O'nun kurallarını uygulamayan, buna rağmen bolluk ve refah içinde yaşayan, yeryüzünde hâkimiyet kuran milletlere de rastlanır. Ama, bilin ki; bu durum yalnızca bir imtihandır. "Biz sizi hayır ve şerle deneyerek imtihan ederiz!" ayetleri bunu hatırlatır. Ama Allah'a ters bir yola kayıp da, yönetim ve fert olarak bolluk içinde yaşıyorlarsa, bilinsin ki bu belâlı bir bolluk sürecidir. O toplumları, sosyal ihtilaller, ahlâki çöküntüler, zulümler, haksızlık ve ahlâksızlık illeti, insanlık onurunun çiğnenmesi vesaire gibi felaketler yer bitirir.

O zaman, Nuh (AS)'la birlikte uzun ve soylu ömrüne, mücadelesine bakmaya devam edelim mi? Nuh (AS) milletinin dikkatini, Allah'ın iç ve dış âlemlerde yer alan ayetlerine çekiyor. Onların Allah'a karşı takındıkları kötü, edepsiz tavırları ve şımarıklıklarından dolayı şaşmıyor ve bu şımarıklıklarını kınıyor.

"Size ne oluyor ki, Allah'tan (mü'minlere yakışır) bir vakarı (saygı duyulmayı ve adil bir iktidarı) ummuyorsunuz (ve bu yolda gayret göstermiyorsunuz. Bu nasıl bir şaşkınlık ve sapkınlıktır?)"

(Nuh Suresi: 13. Ayet)

"Oysa O, sizi gerçekten tavır tavır (inkârdan teslime, zelil yaşamdan izzete çıkabilecek bir tarzda) halk edip (donatmıştır)." (Nuh Suresi: 14. Ayet)

Bunu şöyle de anlayabiliriz: Bu ayette söz konusu olan aşamalar, ceninin ana rahminde nutfeden kan pıhtısına, oradan bir çiğnem ete, oradan iskelete ve tüm organları tamamlanmış insana kadar geçirdiği evreler de olabilir. Bu ayetin ifade ettiği manalardan biri de Bizce budur. Her halükârda Nuh (AS) burada milletini kendi iç âlemine bakmaya ve aslına dönmeye yöneltiyordu. Yüce Allah'ın, kendilerini değişik aşamalardan geçirerek yarattığı halde, onların içlerinde yaratıcıları olan Allah'a karşı derin bir saygı duymamalarını kınıyordu. Sonra, milletini açıkça gözlemlenebilen evrene yöneltiyor;

"Görmüyor musunuz; Allah, yedi göğü birbirleriyle bir uyum (mutabakat) içinde yaratmıştır?"

(Nuh Suresi: 15. Ayet)

(N

“Ve Ay’ı bunlar içinde bir nur kılmış, Güneş’i de (aydınlatici ve ısıtıcı) bir kandil yapmıştır.” (Nuh Suresi: 16. Ayet)

Yedi göğün anlamını, evrenin tamamına ilişkin bilimsel varsayımlarla sınırlandırmak mümkün değildir. Çünkü bilim varsayımlarla konuşur.

Nuh (AS) milletini gökyüzüne bakmaya yöneltmiş ve Rahman’ın kendisine öğrettiği şekliyle, göğün yedi kat olduğunu söylemiştir. Onlar, bu yedi göğün içinde Ay’ı, Güneş’i görüyorlardı. Gök dedikleri uzayı da görüyorlardı. “Şu masmavi uzay boşluğu gökyüzüdür” diyorlardı. Hiçbiri, gökyüzünün mahiyetini bilmiyordu. NASA, teleskop yoktu. Uzakları yakın edip görmelerini, bilmelerini sağlayacak hiçbir teknolojik alet yoktu. Zaten tüm bu ayrıntıları bilmeleri de gerekmiyordu. Allah, onlardan bilinmeyenleri bilmelerini istemiyordu. Bu olağanüstü gücün arka planını düşünmelerini, Yaratıcıya yönelmelerini istiyordu. Bu direktifin amacı buydu. Sonra Nuh (AS) milletin dikkatini topraktan yaratılmaya, ölere toprağa yeniden döneceklerine çekti. Amaç; ölümden sonra diriliş yoluyla tekrar topraktan çıkarılacaklarını anlatmaktı.

“Allah, sizi yerden bir bitki (gibi) bitirip (hayata bağışlamıştır).” Nuh Suresi: 17. Ayet)

“Sonra sizi yine oraya geri çevirecek ve sizi (yeni) bir çıkarılışla (diriltip) çıkaracaktır.” (Nuh Suresi: 18. Ayet)

İnsanın topraktan yaratılışını “yeşermek” şeklinde dile getirmek, ilginç olduğu kadar anlamlı bir ifadedir de. Bu gerçek, Kur’an-ı Kerim’de değişik şekillerde yer alır. Rabbimiz, insanın var oluşu ile bitkilerin yeşermesi arasında bağlantı kurar. Örneğin; Hacc Suresinde ölümden sonra diriliş gerçeğini kanıtlayan bir delil olarak, insanın topraktan var edilişiyle bitkinin yeşermesini bir ayetle anlatalım. “Ey insanlar! Öldükten sonra tekrar dirilmekten şüphedeyseniz, bilin ki ne olduğunuzu size açıklamak için, Biz sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra pıhtılaşmış kandan, sonra da bir çiğnem etten yaratmışızdır. Dilediğimizi belli bir süreye kadar rahimlerde tutarız. Sonra sizi çocuk olarak çıkartırız. Böylece, yetişip ergenlik çağına varırsınız. Kiminiz öldürülür, kiminiz ömrünün en fena zamanına ulaştırılır ki, bilirken bir şey bilemez olur. Yeryüzünü de görürsünüz ki, kupkurudur. Fakat Biz ona suyu indirdiğimiz zaman harekete geçer,

kabarır, her güzel bitkiden çift çift yetiştirilir.” Mü'minun Suresindeki ifadelere yakın anlatılır, ardından şöyle denir; "Biz onunla size, üzümden hurmaya bahçeler meydana getirdik!" Bu dikkat çekici olgular, hayatın kaynağının birliğine işaret ediyor. İnsanların da tıpkı bitkiler gibi topraktan yeşerdiklerini, toprakta bulunan belli başlı elementlerden oluşan besinlerle beslenip geliştiğini anlatır. Nuh (AS) kavminin dikkatini bu gerçeğe çekiyor ki, kalplerinde Allah'ın elini hissetsinler! Kendilerini topraktan bir bitki gibi yeşerten, sonra tekrar kendilerini toprağa döndürecek olan Allah'ın gücünü somut olarak görsünler. Son olarak Nuh (AS) milletinin dikkatini Yüce Allah'ın kendilerine yönelik nimetine çekiyor. Yeryüzündeki hayatı kolaylaştırmasına, kolayca yararlansınlar, geçimlerini, seyahatlerini yapsınlar, geçim imkânları bulsunlar diye, yeri boyun eğdirmesine dikkat çekiyor.

“Allah, yerküreyi sizin için bir yaygı (ziraata ve hayvancılığa uygun) kılmıştır.” (Nuh Suresi: 19. Ayet)

“Öyle ki, onun içinde geniş yollarında gezip-dolaşmanız için (dünyayı en güzel şekilde donatmıştır).” (Nuh Suresi: 20. Ayet)

Bu, gözlemleyebilecekleri bir gerçektir. Her yönüyle gözlerinin önündedir. Hz. Nuh'un sesinden ve Hz. Nuh'a uyan tâbiun kimselerden kaçtıkları gibi bu gerçeklerden de kaçamazlardı. Yeryüzü onlar için serilmiş bir döşek gibiydi. Dağlarında bile kendileri için yollar ve geçitler sağlanmıştı. Tıpkı ovalar ve vadilerde olduğu gibi, insanlar bu yollarda yürüyerek, hayvan sırtlarında, bir yerden başka bir yere gidebiliyor, Allah'ın lütfunu arayabiliyordu. Ya şimdi? Uçaklar, roketler vesaire... Ey insanlar, Allah'ı bulmak, görmek, hissetmek, inanmak için neyi bekliyorsunuz? Nuh kavmi, karşılıklı çıkar ve rızık değiş tokuşu ile geçimlerini sağlayabiliyorlardı. Hz. Nuh, bu şekilde değişik yöntemlerle kesintisiz bir mücadele ve güzel bir sabır ile 950 sene süren soylu çaba ile çeşitli yollar kullanarak, milletinin kalbine ve aklına hitap etti veya hitap etmeye çalıştı! Sonra Rabbine yöneldi. Mücadelesinin sonunu anlattı ve şikâyetini bildirdi. Şimdi tüm bunları ayetle hatırlayınca, sabır, mücadele ve meşakkatin soylu bir tablosu canlanıveriyor gözümüzün önünde.

Eveet, peki tüm bu anlatılanlardan sonra ne oldu? Bunca mücadeleden, çabadan, uyarıdan sonra; mal, evlat ve bolluk va'adinden sonra yine de Nuh (AS)'a başkaldırdılar. Tüm haklı ve hayırlı çağrılara rağmen yine de, başkaldırıp azitan ve doğru yoldan saptıran liderlerin peşlerine takıldılar!.. Sahip oldukları mal, evlat, mevkii ve makamın aldatıcı cazibesine kapılıp, sapkınlığa kaydılar... "Malları ve çocukları kendilerine zarar getiren"

kimselere uydular. Bunların sahip oldukları mal ve evlatlar onları yanıltmış, kendilerinin yaptığı gibi başkalarını da doğru yola uymaktan saptırmışlardır. Dolayısıyla bu nimetler, onların mutsuzluklarını, zararlarını artırdı. Ne dedik? Bunlar Nuh (AS)'a düşmanlık eden zalimlerden oldular. Vedd, Suva, Yegus, Yeuk, Nesr! Bunlar, kendilerince en büyük tanıdıkları ve tek büyük kabul ettikleri, tapındıkları putlarıydı. Putlarının ve tapma yoğunluklarına göre kendilerinin dereceleri vardı. Bazılarında "la"nın tekrarlanması ve bazılarında söylenmemesi ile bu farklılığa işaret olunmuştu. Anlıyoruz ki;

Vedd ve Suva

diğer putlardan önde ve derece olarak güçlü sayılmaktaydı. Sonralardan putlar Araplara geçti. Araplar, isimlerin başlarına ekler getirdiler. Abdi Vedd, Abdi Yeğus vesaire şeklinde. Vedd-Kelboğullarının, Suva-Huzeyl'in, Yeğus-Muraddilerin, Nesr-Himyer'in, Yeük-Hamedanların oldu. Önce de söylemiştik; bunlar aslında Hz. Âdem'in evlatlarının isimleriydi. Ve bunların hepsi iyi insanlar, sağlam Müslümanlardı. Sevilen ve saygı gösterilen muhterem şahıslardı. Vedd ölünce, Babil yurdunda, kabrinin başında yas tuttular. İblis, bunların feryat-figan ederek yas tuttuklarını görünce, insan şeklinde yanlarına geldi: "Sizin ağlayıp sızlandığınızı, üzülüp hayıflandığınızı görüyorum. Size onun (Vedd'in) bir heykelini yapsam, toplantı alanınıza koysanız, toplandıkça ona bakıp hasret giderseniz olmaz mı?"

dedi. "Olur" dediler. Bunun üzerine İblis, Vedd'in bir heykelini yaptı. Onu toplantı alanlarına koydular. Meydanda toplandıkça ona bakarak anmaya, tazim etmeye başladılar. Bir süre sonra İblis yeniden geldi: "Evlerinize gidince Vedd'i özlediğinizi görüyorum. Evlerinize de birer tane küçük heykelini yapsam, böylece meydana gelemediğiniz zamanlarda, evinizde tazim edip hasret giderseniz olmaz mı?" dedi. Onu da kabul ettiler. Böylece her eve put girmiş oldu. Çocukları bu şekilde yetiştirmeye başladı. Böyle görüp, böyle büyüdüler. Nesil çoğaldı; bu hürmetli anma, sonunda tapmaya dönüştü. Artık ilah diye anılmaya başladılar. Yeryüzünde Allah'a şirk koşularak yapılan ilk put Vedd oldu. İblis, zamanla diğerlerinin putlarını da yaptırdı ve her eve soktu. Yeğus, kurşundan yapılmıştı. Bir yere giderlerken kurşundan yapılmış Yegus'u deveye yüklerler, konaklayacakları yere varınca deveye dokunmadan kendiliğinden bir yerde durmasını beklerler, deve nerede durursa; "Yeğus burayı beğendi" diyerek, oraya kamp kurarlar, hatta zamanla oraya evler yapıp yerleşim birimi haline getirirlerdi. Vedd erkek, Suva kadın, Yeğus aslan, Yeuk kısrak, Nesr kartal şeklindeydi. Bunlar soylu aileleri ve kabileperestliği, altın ve serveti, güç ve kuvveti, kadın ve şehveti, rızık ve emniyeti temsil ediyorlardı. Ve zamanla bu isimlerin arkasına sığınıp, yapmadıkları rezillik, işlemedikleri günah kalmadı. "Hatalarından dolayı" buradaki harfi cer, illet ve sebep bildirir. Onların hatalarının veya işledikleri suçların büyüklüğüne ve fazlalığına dikkat çekmek için kullanılır. Burada "mef'ulün" fiilden önce gelmesi, söze "ancak, yalnız, sırf" gibi manalar kazandırır. Yani, başka sebepten dolayı değil, açıklandığı üzere, sırf kendilerinin inkârları, isyanları, birçok büyük günahlarından dolayı suda boğuldular, tufana tutuldular! Sonra, ateşe atıldılar! Bu berzah, yani ölümlerin ruhlarının kıyamete kadar buldukları yerdeki veya kabirdeki azaptır. Suda boğulmakla ateşe atılmak gibi iki zıt azabın bir araya getirilmesi, belki de Allah'ın gazabının sınırırır!..

Nuh (AS): "Ey Rabbim!" diye bedduaya başladı. Bu söz, önceki sözlerine bağlanmıştır.

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

Fakat Nuh (AS)'ın burada söyledikleri, evvelki sözleri gibi sadece söylenileni hikâye gibi anlatmak için değil, yaptıklarından dolayı helâk olmaya hak kazandıklarını açıklamak için olup, bu duanın, onların hata ve günahları yüzünden olduğu anlatılmak üzere sona bırakılmıştır. Zira bu duanın, onlar suda boğulmadan evvel yapıldığı açıktır. "Ey Rabbim! Onları yeryüzünde bırakma!" Burada "yer" denilince anlaşılan, açık ve genel olarak bilinen yeryüzüdür. Bununla beraber, başında bulunan "lam"ın ahd için olmasıyla Nuh (AS)'ın kavminin bulunduğu yer demektir. "(950 sene sabırla Hakka çağırıp karşılık bulamayan Hz.) Nuh: "Rabbim, yeryüzünde kâfirlerden yurt tutan ve dönüp dolaşan hiç kimseyi bırakma!" diyerek

(
dua etmeye başlamıştı

)

."

(Nuh Suresi: 26. Ayet) "

Çünkü Sen onları

(
kendi hallerine

)

bırakacak olursan, Senin kullarını şaşkırtıp-saptıracaklar ve onlar, kötülükte sınırı aşan

(
ahlâksız facirden

)

ve kâfirden başkasını doğurmayacaklardır.

(
Çocuklarını da facir ve kâfir olarak yetiştirip bozacaklardır.

)

" (Nuh Suresi: 27. Ayet)

Bu duanın tesiriyle sadece Nuh (AS) kavmi tufanda boğulmakla kalmamış, sonrasında onun beraberindeki mü'minlerin nesilleri de huzurlu ve onurlu bir hayata kavuşmuşlardır

."

"Denildi ki ey Nuh! Sana ve gemide seninle bulunan mü'minlere bir selam ve bereketle in. İleride kendilerini birçok nimetten faydalandıracağımız ve sonra da bu yüzden kendilerine Bizden acıklı bir azap dokunacak ümmetler de olacaktır!"

(Hud Suresi: 48.)

Ayetinin gerçekleşmesiyle duanın kabul olunduğu anlaşılmaktadır. Bu gerçekleşme Nuh (AS)'ın şu duası ile de alâkalıdır:

"

Rabbim beni, annemi, babamı, mü'min olarak evime gireni, iman eden erkekleri ve iman eden kadınları bağışla."

(Nuh Suresi: 28. Ayetin başı)

Bu dua, geçmiş ve gelecekteki, yani kıyamete kadar gelecek olan tüm ümmetlerin inanan erkek ve kadınlarını kapsamaktadır.

Hz. Nuh: "...Zalimlere ise helâk olup yıkılmaktan başkasını arttırma" (diye yalvarmıştı)."

Yazar Fatma Betül ERİŞKİN
13 Nisan 2020

(Nuh Suresi: 28. Ayetin sonu)

Bu dua da (diğeri gibi) geçmişteki Nuh kavminin zalimlerini ve kıyamete kadar gelecek olan tüm zalimleri ve günahkârları, arkalarından beddua olarak kapsayacaktır. Nuh (AS) demiştir ki: "Her kim olursa olsun, benim soyumdan ve bütün mü'minlerin soylarından gelmiş dahi olsalar, zalimseler hepsinin helâkını artır! Sonlarını perişan et!"

Hz. Nuh (AS)'a “(Bunun üzerine) ‘Ey Nuh’ denildi... “Sana ve seninle birlikte olan ümmetlere Bizden selamet ve bereket (verilmiş olarak gemiden) inin... (Kıyamete kadar; sizin gibi iman ve itaat ehli olup hidayet davetine uyan ve selamet gemisine oturan bütün topluluklar da barış, bereket ve emniyet içinde olacaktır. Ama küfre ve nankörlüğe düşen

Diğer ümmetleri de

(
dünyada bir müddet

yararlandıracağız. Sonra

(
hidayet gemisine binmeyenlere, yine

Bizden çok acı

(
ve alçaltıcı

bir azap dokunacaktır.”

(
Bu Allah'ın sünnetidir.

" (Hud Suresi: 48. Ayet)

buyrulması, aynı Hz. İbrahim'in "Soyumdan da bir kısmını lider yap!" duasına... "Ahdim zalimlere ermez!" (Bakara Suresi: 124. Ayet) buyrulması, bunun cevabı olur. Demek ki; küfür ve zulme gidenler, her kim olurlarsa olsunlar, atalarının iman ve adaletleri dolayısıyla dünyada İlahi nimetten bir nasip olarak bir müddet yaşayabilirlerse de, neticede helâk olup, bağışlanmaya ermeden acıklı bir azap içinde kalmaya mahkûm olacaklardır! Bu azap, onların sırf inkâr ve zulümle yaptıkları hatalar ve işledikleri suçlar sebebiyledir. Mearic Suresinde kendilerinden bahsedilen o kâfirler de va'adolunan acı günü yaşayacaklar, büyük azap kesinlikle gerçekleşecek, o büyük musibet başlarına inecektir.

Şimdi yeniden söylüyorum! Bu surede geçen, sonu tufan ve boğulmayla getirilen halk, yani Nuh (AS)'ın kavmi; sizin kavminizden daha sapkın, daha cüretkâr, daha günahkâr

sanılmasındı!.. Vallahi, (eğer) Allah içinizden (bu asırdaki azmış, küfre ve zulme dalmış kavminizden) birinizi bir kefeye, Nuh (AS)'ın kavminin yarısını da diğer kefeye koysa, sizin biriniz o kavmin yarısından (günah ve şirkte, sapkınlıkta) daha ağır gelecektir!?!..

Dikkat edin! Tövbe edin! Kulluk edin! İtaat edin! Sakın zulme taraf olmayın! Zulme sessiz kalmayın! Günaha ortak olmayın! Günahkâra oy verip fırsat tanımayın! Günahı, sapkınlığı gruplarınızda, durumlarınızda, oturmanızda sürekli paylaşarak, iyi bir şey yapıyormuş gibi gündemde tutmayın! Çoluk-çocuğunuzun gözlerini bu sapkın fotoğraf ve haberlere, yazılara aşına kılmayın!.. Çünkü önünde sonunda o tufan mutlaka olur. Gemi karaya oturur. Samimiyetle inananlar kurtulur. Zalimler ve işbirlikçi hainler helâk olur. Bu, kıyamete kadar böyledir. Çünkü peygamberlerin duası bu şekildedir.

Evet, bu sure (Nuh Suresi) afet, belâ ve musibetlerden kurtulma suresidir. Fakat aynı zamanda zalimi ve işbirlikçilerini de yok etme suresidir. O zaman haydi! Peygamber duasındaki yerinizi belirleyip safınızı tanıyın!.. İman edip, gerçekleri anlamaya çalışın!.. Tek ve ortaksız olarak sadece Allah'a kulluk yapın!.. Tüm yaşamınıza egemen olan Allah'tan layığınca korkup, her türlü küfür ve kötülükten sakının... Allah'ı ve O'nun kurallarını ve kanunlarını öğreneceğin en büyük kaynaklardan biri olan Peygambere itaatten ve Hak davetçisi Rasule biatten caymayın!.. Allah'ın verdiği ve mutlaka sona erecek olan ömrünüzü en iyi şekilde değerlendirip, sonsuz ve kusursuz cennet hayatına hazırlıkta gevşek davranmayın!..” buyurdular. Rüyanın başında Kendilerine taktim ettiğim papatyaları da alıp, ağaçların arasında yürüyüp kayboldular. O esnada uyandım.

Bu makaleyi sesli olarak dinleyebilirsiniz:

{mp3}ruya_nuhsuresi{/mp3}